

Jak se píše muzikál.... rozhovor s BcA. Ladislavou MAŘÁDKOVOU

V prosincovém čísle ZUŠkovinek jsme přinesli rozhovor s vedoucími houslových sekcí, s pedagogy - K. Záveskou a O. Koláčným. Na závěr rozhovoru položili dnešnímu hostu - paní učitelce **BcA. Ladislavě Mařádkové** otázku

„Doposud naši žáci zpěváci - zpívali na vystoupeních staticky. Od září s nimi pracuješ, jak se ti daří je rozhýbat? Máš na to nějaký nástroj?“

L. M.

V první řadě je třeba si uvědomit že umělecká forma divadla je záležitost celého kolektivu. Herec je v rámci představení sám za sebe, ale zároveň i součástí celku. K tomu potřebuje dobře znát sebe, své spoluhráče a musí mezi všemi aktéry vzniknout naprostá důvěra. Sólový zpěvák je zvyklý pracovat jen s korepitem a při vystoupeních si vytváří svůj prostor jen v omezené míře a podle svých potřeb. V divadelním prostředí vytváří atmosféru všichni společně, záleží na každém.

A podařilo se ti je tedy skutečně „rozhýbat“?

L. M.

Ano, Pracujeme hodně s představami, s emocí a napodobováním, protože divadlo je snad jediný obor, ve kterém „opisování“ a napodobování je tolerováno a ve fázi učení je i žádoucí.

A jak se ti tedy skutečně pracuje s našimi muzikálovými adepty, myslím tím nyní jen složku pěveckou.

L. M.

Velmi dobře. Všichni již vědí, co chtějí a mají pro práci zapálení, což je velmi důležité. Zároveň je to pro ně tato práce nová a během ní se dozvídají i mnohé věci o sobě a jejich otázky přinášejí inspiraci pro další tvůrčí práci. Tím se dostávají i do role spolutvůrců muzikálu, kdy společně tvoříme budoucí dialogy a dotváříme charakterizaci hlavních postav.

Ty ses především ve své dosavadní práci věnovala divadlu a slovnímu projevu. Máš tedy logicky na starost převážně výuku jen dramatiků, jak se ti pracuje s nimi a jak přijali pozvání ke spolupráci na muzikálu.

L. M.

Práce s nimi je ve své podstatě stejná, Musí se naučit spolupracovat a plně používat svůj nástroj, to je tělo a hlas, aby dokázali postavu charakterizovat a v rámci role se svobodně uměli pohybovat na jevišti. Tak jako ve hře na trubku musí žák znát její ovládání, práci s dechem apod., tak hlavním nástrojem herce je on sám, tudíž musí znát vyjadřovací možnosti svého těla. Tudíž v této fázi se

věnujeme hlavně těm základům herecké práce, abychom pak podle dovedností mohli žáky od září 2015 obsadit do konkrétních rolí.

Máš na starosti i texty k písním. Jak lehce se ti tvoří a kde bereš inspiraci?

L. M.

Při tvorbě mám velkou oporu v týmu spolupracovníků, ať už to jsou učitelky zpěvu Z. Svobodová a P. Bartů, nebo Ondřej Koláčný a v paní ředitelce J. Komárkové. Inspiraci bereme v životních zkušenostech. Protože písně v rámci muzikálu budou nositelky hlavně emocí a vnitřního dění postavy, tak před každým novým otextovaným písně hovoříme dlouze o dané situaci, ve které se postava nachází, na co v té písni myslí, co cítí, co chce vyjádřit. Poté pracujeme s asociacemi, které k tomu máme. Nedílnou součástí je hudba a především rytmus skladby, který nám pomáhá nacházet ta správná slova.

Nejtěžší úkol, který je ještě před tebou, je psaní scénáře. Jak se na tuto práci těšíš.

L. M.

Beru tuto příležitost jako výzvu. Samozřejmě že mám vědomosti, jak se scénář staví, jaká by měla být dramatická linka, ale práce na takto velkém projektu je pro mne osobně prvotní zkušeností. Jak už jsem před chvílí řekla, ráda bych scénář spoluvytvářela jak se žáky, tak s pedagogy, protože mě i v životě baví spolupracovat v týmu, kdy mně pak tato práce ještě více těší.

Kde vidíš největší úskalí při práci na scénáři?

L. M.

Najít správnou rovnováhu mezi mluvním

projevem, aby textová část umožňovala dostatečný prostor pro divadelní jednání herců na jevišti, v tomto případě i neherců - zpěváků.

Ty jsi vlastně i budoucí režisérka celého projektu, jak vnímáš tuto svou roli v muzikálu.

L. M.

Stejně tak jako děti se budou na jevišti učit spolupracovat a ne jen hrát své skladby, zpívat svá sóla, mluvit, tak i já vnímám svou roli jako součást celku, protože k té režii patří i složka choreografická, kterou bude dělat paní učitelka Eva Černochová, složka hudební, se kterou budu spolupracovat, také složka pěvecká a to jak sólová, tak i sborová a mnoho dalších.

Sice jako škola máme za sebou letité zkušenosti z celoškolských projektů, ale takovýto projekt já vnímám jako výzvu pro nás, pedagogy, jak se posunout na další, vyšší úroveň a věřím, že se nám to podaří.

Ladi, náš rozhovor se pomalu naplnil, chceš i ty položit otázku dalšímu v řadě, tentokrát tvůrkyni choreografií do muzikálu „Eliška Kateřina Smiřická“ paní učitelce Evě Černochové?

L. M.

Ano a ráda. „Evo, chci se tě zeptat, zda jsi už uvažovala o choreografiích pro herce, zpěváky a kompars, například ve velkých scénách jako bude „Soud“ nebo „Svatba“?“

Milá paní učitelko, nejen že ti chci poděkovat za rozhovor, ale zároveň i přeji mnoho nejen tvůrčích sil a pevných nervů při práci na tomto krásném projektu

Ptala se Jaroslava Komárková.

Velký úspěch Magdaleny ZUBATÉ

Kdo pravidelně sledujete naše ZUŠkovinky, jistě vám nemusím nijak zvlášť představovat drobnou černovlasou zpěvačku malou vzrůstem, ale o to s větším hlasem! Můžete ji slyšet zpívat nejen sólově nebo za vlastního kytarového doprovodu, ale také spolupracuje se školník kapelou „Ani se neptej!“.

Tak tahle nadaná zpěvačka byla v minulém týdnu přijata na státní konzervatoř v Praze ke studijnímu zaměření - populární zpěv. A představte si, že z **90** uchazečů skočila na **1. místě!!** Majdě moc blahopřejeme a do dalšího studia přejeme mnoho štěstí a úspěchů!! Samozřejmě také poděkování patří i její paní učitelce zpěvu **Zdence Svobodové** a **Marčetě Maškové**, která ji připravovala z hudební teorie.

Co nás na výtvarce čeká v následujícím měsíci?

Od nového roku se intenzivně věnujeme výtvarnému projektu s názvem „**Objevitelé**“.

Noříme se do hlubin naší fantazie a vydáváme se na stopu dosud neobjeveným živočišným i rostlinným druhům. Hrajeme si na kryptozoology a kryptobotaniky, píšeme si deníky a legendy, které se stávají hlavní inspirací k samotné tvorbě. Ta spočívá v prostorové činnosti – tvoříme objekty zvířat a květin z drátů, papíru, izolep a látek. A co můžete očekávat od výsledku? Včas se vše dozvíte, detaily doplníme v dalším vydání Zuškovinek. Už teď vám ale

prozradím, že objekty chystáme v březnu vystavit na arkádovém nádvoří zámku, kde celý projekt vyvrcholí. Abych vás nalákala, představím úryvek z příběhu od **Niny Tóthové** (12 let), která popisuje dobrodružství muže, který dopluje na pustý ostrov a spatří něco neobvyklého.

„Bylo to nádherné a hlavně to krásně vonělo – jako kokos s limetkou. Uprostřed to bylo kulaté a žluté, okolo středu byly okvětní lístky, které byly červené s černo-bílo-modro-žlutě zelenými pruhy. Květina neměla žádný stonek.

Rostlo jich tam milionů. Vždy když okolo letěla moucha, tak z rostliny vyšlo zelené lano s lístky a pusou na konci. Bylo to podivné a možná i trochu nebezpečné, proto jsem běžel rychle k lodi a odplul jsem.“

Jak taková květina bude vypadat? A co ty další objekty? Nechte se projektem pohlídat stejně jako my, čtěte další Zuškovinky a sledujte facebook školy, kde vás budeme informovat o dalším průběhu.

Bc. Dagmar Pavelcová

Co se děje na oddělení dechových a bicích nástrojů?

Milí čtenáři,

nastal nám již měsíc únor a také začátek soutěží všech dechových a bicích nástrojů. Než nám ale soutěže odstartují, je tu ještě skvělá možnost navštívit seminář zobcových fléten pod vedením paní **Julie Brané**. Seminář se uskuteční 18. 2. od 13:30 – 16:00 hod. v Porotním sále a od 17:00 nám paní lektorka předvede své vzácné umění v podobě recitálu a jako host nám s paní lektorkou zahraje i paní učitelka **Jana Kra-**

čík.

Den poté -19. 2. je už na programu **školní kolo soutěže** dechových a bicích nástrojů v Porotním sále od 14:30 hod. Je to týden hned po jarních prázdninách tak věřím, že i v obklopení jiných aktivit budou žáci svědomitě připraveni k dosažení krásných výkonů :)

O necelý týden později 25. 2. se koná též na naší ZUŠ již okresní kolo všech de-

chových i bicích nástrojů. Moc děkuji nejen žákům, kteří se pilně připravují, ale také velmi ochotným korepetitorům a kolegům za pomoc při organizaci. Všem pak přeji mnoho radostných chvil i úspěchů. Hudba je těžko měřitelná tak věřím, že si každý odnese především spoustu zkušeností a hudebních zážitků! Hodně štěstí!

Tomáš Klazar, DiS.

Klavírní kurz a koncert Jitky Fowler Fraňkové

Rádi bychom Vás pozvali na klavírní kurz a koncert naší přední klavíristky a pedagožky Jitky Fowler Fraňkové.

Jitka F. Fraňková začala hrát na klavír ve čtyřech letech na Lidové škole umění Bohuslava Jeremiáše v Českých Budějovicích u prof. Marie Kotrčové. V osmi letech vyhrála I. cenu na mezinárodní soutěži Virtuosi per Musica di Pianoforte v Ústí nad Labem. Jitka poprvé debutovala s orchestrem v jedenácti letech s Jihočeskou komorní filharmonií v podání klavírního koncertu f-moll J. S. Bacha. Ve čtrnácti letech pak se Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK a Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu Praha.

Po studiu na konzervatoři v Praze a v Č. Budějovicích studovala Jitka na Vysoké hudební škole ve Štýrském Hradci ve třídě prof. Waltra Groppenbergera. Od roku 2001 Jitka studovala na soukromé Univerzitě (Rice University) v

Houstonu (Texas, USA) ve třídě prof. Roberta Rouxe.

Jitka Fowler Fraňková koncertovala jako sólistka v České republice, Rakousku, Švýcarsku, Německu, Belgii, Itálii, Chorvatsku, Francii, Maďarsku, Mexiku a Spojených Státech. Vystupovala také s řadou národních i mezinárodních komorních a symfonických orchestrů. Jitka často hostuje jako lektorka na klavírních kurzech po Evropě a Severní Americe. Její výjimečná muzikálnost spolu s přirozenou otevřeností její osobnosti se setkávají u studentů s velkým úspěchem. Je také vyhledávanou komorní hráčkou pro svou hudeb-

ní kreativitu a senzitivitu vůči svým spoluhráčům. V minulosti spolupracovala s Českým rozhlasem, Českou televizí Praha a rozhlasem ve Vídni.

U nás se můžete setkat s touto výjimečnou osobností **15. dubna 2015** na kurzu, kterého se zúčastní žáci naší školy. Někteří z nich budou modelem pro pedagogickou a metodickou výuku Jitky F. Fraňkové, dozvíme se jistě mnoho poučného a objevného z oblasti metodiky a pedagogiky a klavírního umění obecně.

Moc se těšíme, je to výjimečná a vzácná příležitost pro žáky a pedagogy, díky Pavlovi Krčmárikovi, který se s Jitkou F. Fraňkovou osobně zná a oslovil jí. Časový harmonogram a čas koncertu bude upřesněn v dalších číslech.

Již nyní jste srdečně zváni!

MgA. Monika Chmelařová

Smyčcové oddělení

Začíná druhá polovina školního roku 2014-2015. Ta první skončila pololetní přehrávkou v Porotním sále, kde se představili jednotliví žáci všech oddělení hudebního oboru a rozděláním výpisu pololetního vysvědčení.

V prvním týdnu měsíce února nás čekají dvě akce. Ta první hned v pondělí **2. února v 15:00 hodin** v Porotním sále. Ve smyčcovém oddělení ti nejmenší, tedy první a druhé přípravné studium a první a druhý ročník prvního stupně, absolvují smyčcové dílny. Paní učitelky a pan učitel – Kateřina Závěská, Miloslava Vrbová, Ondřej Koláčný – si pro vás nachystali úkoly, které se vám určitě budou líbit!

Naše oddělení pořádá **5. února Smyčcový koncert v 17:00 hodin** v Porotním sále, jste srdečně zváni!

Určitě se těšíte na druhý týden měsíce února – 9. 2. až 13. 2. –

jarní prázdniny. Všichni si pořádně odpočineme, ale hlavně nezapomeňte **CVIČIT** na svůj nástroj!!!

Po jarních prázdninách absolventy čeká návštěva fotografa, který je vyfotí jako každoročně na nástěnkou samostatně i se svým učitelem. Informace vám poskytne váš vyučující hlavního oboru.

Ve dnech 27. 2. až 1. 3. nás čeká orchestrální soustředění. Nezapomeňte odevzdávat lístečky se souhlasem a s podpisy vašich rodičů vašim učitelům. Další instrukce se budou sdělovat na společných zkouškách našeho orchestru.

At' se vám krásně hraje i ve druhém pololetí.

Vrbová Miloslava, DiS.

Zprávy z tanečního oddělení

Únor a březen budou nejnáročnější měsíce pro taneční oddělení. Čeká nás finiš v přípravách na okresní kolo celostátní soutěže tanečních oborů základních uměleckých škol, které pravidelně vyhlašuje MŠMT. Toto soutěžní klání se bude konat **4. 3. 2015** v Masarykově divadle v Jičíně. Soutěže se zúčastní taneční obory z Jičína, Nové Paky a Hořic. Samozřejmě, že budeme také připravovat nové choreografie na naše tradiční dubnové představení.

Ráda bych se vrátila k vystoupení našeho tanečního oboru, které se konalo 4. 12. 2014 v Základní škole v Sobotce. I přes nepříznivé okolnosti, které nás zasáhly v podobě chřipkové epidemie – v každé choreografii chyběly z důvodu nemoci alespoň 2 tanečnice - jsme vše zvládli výborně. Žákům i pedagogům zdejší školy se naše vystoupení líbilo a my jsme byli rádi, že s námi strávili hezké dopoledne. Celý taneční program trval 45 minut a byl složen z choreografií našeho posledního dubnového představení „Hity stříbrného plátna“. Slovem provázela paní učitelka Daniela Salayová. Sobotecká škola nám poskytla zvukovou aparaturu, technickou pomoc, zázemí a občerstvení pro všechny zúčastněné. Tato akce se stala již tradicí a my se do Sobotky vždy rádi vracíme, protože jsme vždy mile přijati a cítíme se zde moc dobře.

Hned na začátku 2. pololetí školního roku

odchází paní učitelka **Alena Dušková** na mateřskou dovolenou. Výuku tanečního oboru v sobotecké pobočce převezme paní učitelka **Ladislava Mařádková** a v Jičíně všechny taneční hodiny budou převedeny k paní učitelce **Evě Černochové**. S novým rozvrhem hodin budou rodiče žáků seznámeni písemnou formou. Touto cestou chci všem rodičům moc poděkovat za pochopení a vyřešení časového rozvrhu jejich dětí, což jistě není jednoduchá záležitost zejména v polovině školního roku.

I v roce 2015 se budeme seznamovat s nejnámějšími světovými balety. Připravila jsem si pro vás balet P. I. Čajkovského „**Spící krasavice**“.

I. obraz

Na královském dvoře se slaví narození princezny Aurory. Přicházejí pozvaní hosté – Šeříková víla se svými družkami, aby daly malé princezně do vinku šťastný osud. Slavnost vrcholí, když se náhle objevuje nečekaný host, na kterého se s pozváním zapomnělo. Je jím víla Carabosse, která v hněvu nad urážkou prorokuje princezně zlý osud. Po dovršení osmnácti let se píchne o jehlicí a usne věčným spánkem. Šeříková víla přeruší její čáry, ale nemůže zcela zrušit kletbu Carabosse. Hosté se rozcházejí a král zakazuje v celém království ostré předměty, ve snaze ochránit princeznu před zlým osudem.

I. jednání

2. obraz

Na zámku se chystá oslava osmnáctých narozenin princezny Aurory. Společnost tančí a přicházejí kavalíři dvořit se princezně. Objevuje se také tajemný host, který dá princezně květiny, ve kterých se však skrývá jehlice. Aurora se o ni poraní a usíná věčným spánkem. Tajemný host, kterým není nikdo jiný než Carabosse, triumfuje. Přichází však Šeříková víla a ruší zlé kouzlo. Aurora nebude spát věčně, najde-li se odvážný princ, který ji vysvobodí ze zajetí kletby. Zámek usíná a zarůstá růžemi.

II. jednání

3. obraz

Princ Desiré a jeho lovecká společnost se baví v lese. V jednom okamžiku princ uvidí Šeříkovou vílu s krásnou dívkou. Okouzlen opouští společnost a zůstává sám. Znovu uvidí Šeříkovou vílu s družkami, ta mu ukazuje krásnou dívku – Auroru a vybízí ho k jejímu vysvobození. Desiré pro ni zahoří láskou a následuje Šeříkovou vílu k zámku zarostlému růžemi.

4. obraz

V zámku se princ setkává s vílou Carabosse, která mu kouzlem chce zabránit ve vysvobození Aurory. Jeho láska a pomoc Šeříkové víly však nad zlem zvítězí a on uvidí spící princeznu. Políbí ji a kouzlo Carabosse je zlomeno. Aurora procítá a s ní celý zámek.

III. jednání

5. obraz Na zámku slaví Aurora a Desiré svatbu. Celý dvůr se spolu s pohádkovými hosty raduje a veselí. Nakonec se objevuje i Šeříková víla a princezna s princem od ní dostávají požehnání. Dobro zvítězilo a zlo je poraženo.

Eva Černochová

Muzikálový orchestr se chystá na svoje první společné soustředění

Neuvěřitelné se stane skutkem! Ano! Téměř padesátiletý orchestr naší školy od září pravidelně zkouší každé pondělí. Většinou se zkoušelo v uplynulém pololetí po jednotlivých sekcích (zvláště zkoušeli první houslisté pod vedením paní učitelky K. Závěské, zvláště druhí i třetí houslisté pod vedením O. Koláčného, sekce pod vedením M. Vrbové, dechové nástroje žest'ové vedl p. uč. T. Klazar a dechové nástroje dřevěné p. řed. J. Komárková), ale občas jsme si prubli skloubit celý orchestr dohromady a k údivu všech to většinou i šlo. No, sice občas paní ředitelka ční svým bujarem hlasem nad celým orchestrem a to většinou,

když si trubky udávají své tempo a tvrdošijně se ho drží, ale nakonec ten výsledek stojí za to. Začali jsme nácvikem netěžších skladeb, které se sice pomalu klubou na svět, ale už i laický posluchač v nich slyší melodii :-). A jelikož je před námi ještě velmi mnoho práce, vyjedeme **27. února** do Libuně do penzionu Bílý dům, kde se hermeticky uzavřeme :-) a budeme hrát a hrát po celý víkend chvilku společně, chvilku v sekcích.... Aby nám to šlo lépe, pojedou s námi i učitelé jednotlivých nástrojových skupin, aby nám okamžitě mohli zasáhnout do zkoušky a případně hudební fráze, které žákům nepůjdou, s nimi hned nacvičit a poradit jim lepší hmaty či smyky,

prostě různé triky, aby se nám všem hrálo dobře. Návrat bude v neděli 1. března v odpoledních hodinách.

Po zkušenostech s tímto penzionem, který má náš taneční obor i Kytarový orchestr, bude o nás dobře postaráno i co do dobrého jídla a pití, a tak milí rodičové, vy si doma odpočiňte od svých ratolestí, držte nám palce, ať nám to dobře „odsejpe“ a my se budeme snažit přivést s sebou velkou část muzikálu o Elišce Kateřině Smiřické pěkně nacvičenou, aby se vám to pak dobře poslouchalo!

Za celý ansámbl, **Bc. Jaroslava Komárková**

Třída Jany Kracík

Vážení rodiče, milí žáci, přátelé školy!

Moc děkuji všem žákům za krásné hraní na všech koncertech, které se před Vánoce uskutečnily. Moji žáci jsou zřejmě výjimečně hodní, protože mnohým Ježíšek nadělil nádherné nástroje.

V novém roce nás čeká mnoho zajímavých akcí. Už **18. února** přivítáme **Julii Branou**, naši nejlepší virtuosku ve hře na flétnu, mou profesorku z konzervatoře. Na praktickém semináři si s námi také zahraje.

Těším se na naše milá hudební setkání.

Jana Kracík

Hezký dárek

Chodím už třetím rokem hrát na zobcovou sopránovou flétnu. Když jsem přišla v říjnu na hodinu, vyřkla paní

učitelka větu, na kterou jsem dlouho čekala. „Budeš hrát na altovou flétnu.“ Po příchodu domů jsem začala psát Ježíškovi. Na Štědrý den večer jsem rovnala popořadě dárky a zjišťovala jsem, co je měkké a co tvrdé. Rozbalovala jsem a rozbalovala, až jsem narazila na podivný balíček. Co v něm jen může být? Byl měkký, úzký a dlouhý. - Rozbalím ho a přede mnou leží krásný modrý obal. A uvnitř... Altová flétna! Zaplavilo mě štěstí, protože to byl jeden z mých nejhezčích dáreků. A přišťe si přeji piano.

Aneta Slívková

No jasně, dřevěnou flétnu. Když jsem ji pod stroměčkem našla, ani jsem tomu nemohla uvěřit. Ta radost! Moc jsem si ji přála. Myslím si, že takový dárek si přeje každý hudebník. Je černá a krásná. Dřevo je z grenadinu. Má krásný barevný zvuk. Ted' je pro mě těžké vydržet tři týdny hrát jen dlouhé tóny. Nejráději bych na ni hrála už úplně všechny skladby. Mám ji moc ráda.

Anežka Chmelařová

Umí Ježíšek německy?

Tyto Vánoce měl Ježíšek nelehký úkol. Musel pro několik hodných dětí z naší ZUŠ sehnat kvalitní zobcové flétny. Jenže ty se nedají koupit v ledajakém obchodě. Proto se musel poradit s naší největší odbornicí na zobcové flétny p. uč. Janou Kracík, kdeže se takové nástroje prodávají. Popadl pytel s eury a vydal se až do německého města Celle. Cesta to nebyla snadná. Myslíte si, že takto složitý úkol Ježíšek zvládl?

Konečně nastal Štědrý večer. Netrpělivě jsme rozbalovaly dárky a hledaly v nich vytoužené flétny. Svertr, kniha, rukavice... no, kde je ta flétna? Pyžamo, ponožky, stavebnice... že by Ježíšek neuměl německy? Notebook, kosmetika... Ááá, zobcová flétna! Radostí jsme skákaly dva metry vysoko. „Hurá! A jde se hrát!“, jásaly jsme. Dominávejte se, že nás ještě jiné dárky zajímaly? Dodnes nevíme, co bylo v těch posledních balíčcích. Ježíšku, dankeschön!

Darina Stránská, Karolína Mydlářová

Co nás čeká v únoru?

2. 2.	15:00	Porotní sál	Smyčcová hudební dílna pro nejmladší žáky hry na housle a violoncello
5. 2.	9:00-16:00	Hořice, Divadelní sál radnice	Okresní kolo soutěže MŠMT v sólovém a komorním zpěvu
5. 2.	17:00	Porotní sál	Koncert žáků hry na housle, violu a violoncello
9.-15. 2.		Jarní prázdniny	
18. 2.	13:30	Porotní sál	Hudební dílna s prof. Julií Branou pro žáky hry na zobcovou flétnu
19. 2.	14:30	Porotní sál	Školní kolo soutěže MŠMT ve hře na dechové a bicí nástroje
21. 2.	dopoledne	Obřadní síň	Vítání občánků do svazku města Jičina
25. 2.	9:00	Porotní sál	Okresní kolo soutěže MŠMT ve hře na dechové a bicí nástroje
27. 2. - 1. 3.		Penzion Bílý dům	Soustředění muzikálového orchestru

Kdo se v únoru narodil???

11. 2. 1987 - paní učitelka **BcA. Zuzana Pelcová** Přejeme jí k narozeninám vše nejlepší!!

Lang Langův efekt

Je možná nejslavnějším klavíristou na světě, Lang Lang však sleduje fotbal, filmy a snaží se nalézt nové způsoby, jak přivést klasickou hudbu k mladým. Erica Worth s ním poobědvala. Zpět do srpna roku 2001: Sladce vypadající, devatenáctiletý čínský klavírista s širokýma očima se objeví u mých dveří. Jeho agentka nás zkontaktovala, protože ví, že mám dobrý klavír a on potřebuje někde cvičit na svůj londýnský koncertní debut. Cvičí Rachmaninův třetí klavírní koncert po celý den, zatímco jeho teta, která ho doprovází, sedí tiše na pohovce. Jeho jméno Lang Lang, jméno, které bylo sice příčinou mírného rozruchu, je však stále poměrně neznámé. Na konci dne jdeme všichni tři něco zakousnout - naše přátelství je stvrzené.

O deset let později už Lang Lang můj klavír nepotřebuje, jeden má ve svém pokoji u hotelu Langham. Je v Londýně na sérii koncertů v Southbank „Lang Lang inspiruje“ (Lang Lang inspires), má však i další závazky po celé Británii a já jsem nadšená, že ho znovu uvidím. Mluvíla jsem s ním před léty, hlavně v zákulisí, vždy je v obležení fanoušků, ale dnes speciálně se mi bude věnovat celou hodinu. Zdraví mě svým velkým otevřeným úsměvem a uvádí mě (a svou matku) do Langham's Palm Court.

Když jsme se posadili, zeptala jsem se Lang Langa (mimochoodem, vyslovuje se Long Long), jestli si pamatuje na léto v roce 2001. „Samozřejmě! Bylo to pro mě velmi významné - byl to můj velký debut v Londýně, hrál jsem Rachmaninův 3. klavírní koncert s Termikanovem a St. Petersburg Philharmonic.“ Citila jsem se šťastná, že to byl můj byt, kde tento mladý talentovaný klavírista „konal“ své první kroky ke slávě. Věděl tehdy, že by mohl být tak obrovská? „Vždy mám velké sny. Samozřejmě, člověk může mít velká očekávání, ale nemůže vědět, jak to nakonec dopadne. Jsem však velmi optimistický. Věděl jsem, že to mohu dokázat. Věděl jsem, že bych se mohl stát klavíristou.“

Lang Langův život začal jako každý jiný život typického čínského dítěte, které prokazuje hudební potenciál. Začal navštěvovat hodiny klavíru ve třech letech, první recitál měl v pěti (kdy také vyhrál svou první soutěž), hrál Chopinovy etudy v sedmi letech, nastoupil na Central School of Music v Pekingu v devíti (v tomto roce vyhrál Mezinárodní Čajkovského soutěž pro mladé hudebníky) a odešel studovat do USA ke Gary Grafmannovi na Curtis Institute v patnácti letech. V té době jeho kariéra rychle stoupala. Samozřejmě narazil během své cesty na překážky, ty ho však neodradily. I když se zdá, že o jedné překážce mluví všichni - jeho otec na něj naléhal, aby ukončil svůj život, když ho profesor na klavír odmítl jako svého žáka - nevypadá to, že by to na něm zanechalo trvalé následky. (V tomto ohledu vám doporučuji přečíst Lang Langovu biografii Journey of a Thousand Miles. Je to strhující, citlivý popis jeho mladých let.)

Fakt, že se někdo může pustit do Chopinových etud v sedmi letech, vypadá neuvěřitelně, proto se Lang Lang sám, jestli se Čínané zdělávají jiným způsobem. „Hudbě je Čína velice nakloněna. Každá základní škola má hudební třídu, většina dětí hraje i doma v rodinném prostředí. V tomto ohledu je hudební základ na jiné úrovni.“ Takže hudba je součástí života každé rodiny? „Ano, berou ji jako součást základního vzdělání, hudbě se věnuje každý. Navíc mohou navštěvovat hodiny soukromé. A tak je to u většiny dětí.“

Někdo by si mohl pomyslet, že konečný výsledek tohoto úzce specializovaného zaměření by vypadal takto - podivná a workoholik, který myslí jen na hudbu. Lang Lang však není takový. „Pracuji velmi tvrdě, ale po práci musí následovat zábava. Nejlepší způsob relaxace je pro mě procházka parkem, koukání na filmy nebo sledování fotbalu. Jen tak mimochoodem, mezi svými dvěma koncerty v Anglii musím stihnout zápas mezi Barcelonou a Manchesterem United, když už jsem tady! Potřebuji nejméně osm hodin spánku. Vyhýbám se, pokud to jde, práci po ráno, neboť je pro mě opravdu trápení ráno vstávat! Jsem zkrátka sova. A to si ještě vždy okolo pěti hodin odpoledne zdřímnu - jinak nejsem

schopen večer hrát.“ A kolik hodin denně teď cvičí? „Průměrně asi 2 hodiny. Ale pamatujte, že mám mnoho koncertů, asi 120 za rok. Nyní je to lepší, kdysi jich bývalo až 145! Cvičím, koncertuju, cestuju - nejde toho stihnout více. Člověk musí také číst a studovat.“

A co nervozita, například před vstupem na jeviště? „Když jsem byl mladší, byl jsem hodně nervózní. Nemohl jsem spát a měl jsem podivné sny. Uvědomil jsem si, že to tak není dobře. Ted' jsem vždy klidný, neboť myslím jen na hudbu a noty.“ A co paměť? Ptám se, zda měl někdy paměťový výpadek. „Někdy mám pár takových momentů, ale člověk by měl zachovat klid a pokračovat dál. Jednou se mi to stalo, že jsem měl pamětní výpadek, ale nikdy to nezaznamenal. Je to jako kdybyste na chvíli nemohli nalézt svůj domov, je to děsivé. Slyšel jsem o klavíristce (její jméno si nepamatuji), která během koncertu zcela vypadla (=měla úplný pamětní výpadek), proto předstírala, že omdlela. To je ale dobrý nápad!“

Jídlo dorazilo - misky s nudlemi pro Lang Langa a jeho matku, salát Caesar pro mě a k tomu dva rozhovory v čínštině, jako mezi dobrými přáteli. Je všeobecně známo, že svou matku má vždy po svém boku. „Potřebuji takový krásný rodinný vztah, protože jinak bych byl na cestách osamělý. Samozřejmě mám několik dobrých přátel, ale člověk jich nemůže mít mnoho při mém povolání, které denně vykonávám. Je milé povídat si po koncertě se svou matkou, vypít si s ní šálek čaje.“ Ptám se ho, jak se v Londýně stravuje. „Miluju kachnu v restauraci Ming Jiang. Je zde skutečně mnoho kvalitních čínských restaurací. Někdy Vás po koncertě vezmu na nějaké autentické čínské jídlo.“

To zní skutečně lákavě, jsem si však vědoma toho, že času je málo a i když jsme v polovině oběda, vím, že za chvíli musí být na zkoušce. „Dnešek bude těžký.“ vysvětluje. „Na programu je Mendelssohn, Čajkovskij a Rachmaninov (Lang Lang vystupoval s houslistou Vadimem Repinem a cellistou Mischou Maiskyem). Máme teď odpoledne tříhodinovou zkoušku a pak koncert, takže to vypadá na opravdu perný den.“ A to je jen dnešek, 19. květen. 12. května obdržel čestný doktorát od prince Charlese v Royal College of Music v Londýně („Chvilí jsem spolu hovořili. Je opravdový znalec hudby. Mluvil o tetralogii Prsten Nibelungův. A já mu řekl, že zbožňuji svatbu.“) Toho večera měl Lang Lang recitál v Nottinghamu, potom čtyři koncerty během šesti dnů v Southbank, vrcholící v „Massed Piano Day“ 22. května s 52 klavíry, 100 dětmi na pódiu a Lang Langem na velkém plátně. Nesmíme zapomenout na recitály v Manchesteru a Cardiffu na konci měsíce. Nezapomněla jsem na něco? S největší pravděpodobností ano.

Možná také brzy uslyšíte ve vašem kině Lang Langa hrajícího v soundtracku nového filmu nazvaného The Flying Machine. „Hrají ve filmu všech 24 Chopinových etud. Každá etuda se promění v malé téma, příběh. Věřím, že film dorazí na konci léta do Británie.“

Lang Lang dovedl klavírní hru k takové dokonalosti a ovlivnil klavírní svět natolik, že tento fenomén je přezdívan „Lang Langův efekt“. Objevil se v žebříčku mezi stovkou nejvlivnějších lidí světa v časopisu Time, hrál třikrát pro prezidenta Obamu, je mezinárodním velvyslancem UNICEF, navrhl klavír Lang Lang Steinway piano, spolupovrhl aplikaci, která umožnila pěti milionům lidí zhlédnout jeho vystoupení na zahajovacím ceremoniálu Olympijských her v Pekingu, nedávno založil Mezinárodní hudební nadaci a podporuje obchodní značky jako Adidas (můžete vidět jeho fantastické tenisky na obálce časopisu) nebo Audi. Audi? Má vůbec čas na řízení auta? „Mám Audi, ale vozí mě v něm řidič, což je opravdu příjemné. Potřebuji ho kvůli mému neustálému cestování.“

Lang Langovým cílem je inspirovat lidi klasickou hudbou. „Každý člověk je důležitý. Nevěřím, že klasická hudba je jen pro elitu, vzdělané, vyspělé. Pokud by to tak bylo, nebyl

bych tím, kým jsem. Klasická hudba je na světovém trhu. Potřebujeme jí jen poskytnout lepší prezentaci. Nemůžu změnit vše, ale chci lidi více probudit. V dnešním světě jsou lístky na koncerty vážné hudby drahé, a proto mladí lidé nemohou přijít, nemohou se zapojit. Myslím si, že je čas, abychom je oslovovali i jinak než masterclassy, abychom inspirovali především děti. Děti nemohou jen poslouchat, musí se zapojit fyzicky, citově, musíte je přimět, aby hrály a vystupovaly.“ Tohle všechno jsou inspirace, ale kdo byl Lang Langovi inspirací? Je mnoho umělců, které jsem poznal, například Daniela Barenboima, který přináší do hudby mír. Nebo lidé jako Simon Rattle, který dělal v Berlíně fantastické věci. Podívejte se na program Berlínské filharmonie, pořádají se tam koncerty mladých umělců a koncerty navštěvuje více mladých lidí. Yo Yo Ma je další člověk, kterého obdivuji za to, že představuje klasickou hudbu širšímu obecenstvu. Tihle všichni jsou velmi kreativní a skvělí hudebníci.“

Lang Lang také strávil nějaký čas s hudebníky, kteří nehrají vážnou hudbu. „Pracoval jsem s Herbie Hancockem. Nemožu říct, že umím hrát jazz. Technika je tak odlišná. Pro nás, klasické hudebníky, je jazz velmi obtížný. Oni improvizují, my jsme vedeni notami. Všichni skvělí hudebníci v minulosti věděli, jak improvizovat. My už to nevíme, snad jen několik z nás, není jich však mnoho.“

Lang Lang se vrátil do Londýna na začátku září na Last Night BBC Proms. Nezahrál jen Lisztův první klavírní koncert v Royal Albert Hall, ale také si zaskočil do Hyde Parku, aby provedl speciální vystoupení na Proms in the Park. Co si o tom myslí? „Nikdy dřív jsem nehrál na Last Night. Udělal jsem to poprvé a rozhodně ne naposledy. BBC Proms je nad vším ostatním. Nikde na světě jsem nenarazil na něco takového. Je to typické pro Velkou Británii.“

Jak srovnává Royal Albert Hall s ostatními koncertními sály, které dobře zná? „Carnegie Hall je stále jeden z nejlepších sálů na světě. Vyvolává velkolepý dojem. Avšak Royal Albert Hall má také své kouzlo, které spočívá v počtu interpreta na tomto pódiu, protože být uprostřed všech těch kruhových řad je úžasné, jako kdybych hrál na stadionu. A lidé jsou všude koem a velmi blízko - jsou oporou. Člověk z nich čerpá všechnu tu energii, je to velmi silné.“

Liszt vypadá jako jasná volba repertoáru pro jeho vystoupení na BBC Proms, neboť se připomíná jeho výročí narození. Lang Langovo další album pro Sony Classical je... ano, uhodli jste, celé věnováno Lisztovým skladbám. Jsou tam díla, která Liszt upravil na nejvyšší možnou úroveň pro klavír jako například Tristan a Isolda. „Je pro mě velké potěšení hrát Liszta. Stejně tak transkripce Wagnerových a Schubertových skladeb jako Lisztovy vlastní skladby. Moje CD s Lisztem už je skoro hotové. Příští víkend jedu do Milána, kde doladíme jen pár věcí a potom už, myslím, bude album připraveno k vydání. S týmem Sony Berlin se perfektně spolupracuje.“

Je tohle část tajemství jeho úspěchu, mit za sebou silný tým lidí? „Rozhodně. Člověk potřebuje velice spolehlivý tým, který pracuje precizně a také nadšené na tom, čeho chce dosáhnout. Jako umělci můžeme mít sny, jaké chceme, pokud však je lidé kolem nás nepodporují, nikdy se neuskutečí-ní. Někteří manažeři možná vědí, co klavírista chce, ale nepodporují ho. Člověk zkrátka musí mít dobré vztahy s lidmi, se kterými pracuje.“

Než Lang Lang odejde na zkoušku a já se s ním rozloučím, říkák mu, jak moc jsem si užila čtení jeho biografie. On se jen uličnický usmívá a povídá, že má v plánu zfilmovat tuto knihu. Můj Bože, a kdo bude Lang Langa hrát, ptám se! „Ještě nevíme, ale moc se na to těším. A Vy budete první ve vysílací místnosti.“

Přeložil Miroslav Beinbauer
(časopis Pianist, číslo 61, rok 2011) **Čtvrtletník pro klavírní pedagogy, studenty a příznivce klavírní hry KKI HF JAMU I. číslo / 1. ročník listopad 2014 21**